

ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД
АПЕЛЯЦІЙНА ПАЛАТАПОСТАНОВА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

02 жовтня 2025 року

м.Київ

Колегія суддів Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду у складі:
головуючого – судді Семенникова О.Ю.,
суддів: Глотова М.С., Михайленка Д.Г.,
за участю секретаря судового засідання Ляшинської А.Ю.,
представників Міністерства юстиції України – Гречки А.О., Сербін І.І.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні апеляційну скаргу Міністерства юстиції України на рішення Вищого антикорупційного суду (суддя-доповідач Шкодін Я.В., судді Задорожна Л.І., Федоров О.В.) від 04 вересня 2025 року (рішення ухвалено у місті Києві, дата складання повного тексту рішення 09 вересня 2025 року) у справі за позовом Міністерства юстиції України до Олійника Володимира Миколайовича, треті особи, які не заявляють самостійних вимог на стороні відповідача: Олійник Людмила Геннадіївна, Олійник Руслан Володимирович, Олійник Денис Володимирович, Товариство з обмеженою відповідальністю «Е.С.П. ТЕХНОЛОГІЇ» (код ЄДРПОУ: 38661008),

про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції»,

ВСТАНОВИЛА:

Короткий зміст позовних вимог.

18 грудня 2023 року Міністерство юстиції України (далі – Мін'юст, позивач) звернулося до Вищого антикорупційного суду із адміністративним позовом до Олійника В.М., треті особи, які не заявляють самостійних вимог на стороні відповідача: Олійник Л.Г., Олійник Р.В., Олійник Д.В., ТОВ «Е.С.П. ТЕХНОЛОГІЇ», в якому просило: 1) застосувати до Олійника В.М. санкцію, передбачену п.1-1 ч.1 ст.4 Закону України «Про санкції» (далі – Закон); 2) стягнути в дохід держави наступні активи:

1) активи, які перебувають у власності відповідача – Олійника В.М., а саме:

- квартира загальною площею: 135,0 кв.м., житловою площею: 77,7 кв.м., адреса нерухомого майна:

- квартира загальною площею: 66,1 кв.м., житловою площею: 37,7 кв.м., адреса нерухомого майна:

- самохідне, моторне прогулянкове судно моделі «Buster XXL», реєстраційний номер – «», 2011 року побудови;

2) активи, щодо яких відповідач – Олійник В.М. може вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними через пов'язану особу, Олійник Л.Г., а саме:

- нежитлове приміщення, гараж, загальною площею: 296,7 кв.м., адреса нерухомого майна:

- нежитлові приміщення, загальною площею: 214,7 кв.м., адреса нерухомого майна:

- земельна ділянка, кадастровий номер:

, загальною площею: 0,0802 га,
цільове призначення: для ведення особистого селянського господарства, адреса нерухомого

2
майна:

- земельна ділянка, кадастровий номер: _____, загальною площею: 0,0284 га,
цільове призначення: для ведення особистого селянського господарства, адреса:

- земельна ділянка, кадастровий номер: _____, загальною площею: 0,1493 га,
адреса:

19;

- 33,34% частки в статутному капіталі ТОВ «Е.С.П. ТЕХНОЛОГІЇ».

Позовні вимоги обґрунтовані тим, що рішенням Ради національної безпеки і оборони (далі - РНБО) від 22 листопада 2024 року «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)» (введене в дію Указом Президента України від 22 листопада 2024 року №779/2024) стосовно Олійника В.М., застосовано санкції, зокрема у виді блокування активів на 10 років.

За твердженням позивача, що щонайменше з 27 грудня 2016 року діяльність Олійника В.М. має системний характер і направлена на підтримку політики держави-агресора та дискредитацію державної влади України, яка триває по теперішній час, адже він публічно підтримує та поширює наративи російської пропаганди з метою формування спотвореної позиції на події, які відбуваються в Україні, і військову агресію, яку РФ вчиняє щодо України. Такі дії Олійника В.М. свідчать про наміри дискредитувати Україну як державу, органи державної влади України і Сили безпеки і оборони України та кваліфікуються як інформаційне сприяння вчиненню дій, зазначених у п.п. «в» п.1 ч.1 ст.5-1 Закону, шляхом безпосереднього здійснення публічних дій, спрямованих на: виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії проти України, окупації територій України, вчинення діянь, які, відповідно до норм міжнародного права та/або законодавства України, мають ознаки воєнних злочинів, геноциду або злочинів проти людяності; підтримання політики держави-агресора щодо невизнання права Українського народу на самоідентифікацію та самовизначення, викривлення уявлення про самобутність Українського народу та його прагнення до незалежності, що реалізується через поширення фальшивих ідеологем, в основі яких лежить завідомо хибне та маніпулятивне ототожнення українського патріотизму з «нацизмом» чи іншими людиноненависницькими ідеологіями; розпалювання ненависті до Українського народу, його культури, державної мови, національної ідентичності, тож є підставами для застосування санкції, передбаченої п.1-1 ч.1 ст.4 Закону у відповідності до ч.1 ст.5-1 цього Закону.

Також, згідно з чинним законодавством, пропаганда російського нацистського тоталітарного режиму, до якої вдавався Олійник В.М. як до, так і після повномасштабного вторгнення РФ 24 лютого 2022 року, є формою терористичної діяльності, відповідно до ст.1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом».

Отже, оскільки відповідач продовжив сприяти завданню істотної шкоди національній безпеці України, яка підтверджується фактом підтримки ним державної політики РФ, пропагандою російського нацистського тоталітарного режиму та збройної агресії РФ як держави-терориста проти України, що призвело до захоплення частини території України, руйнування населених пунктів, промислової та цивільної інфраструктури, людських втрат, то його діяльність відповідає ознакам підтримки терористичної діяльності держави-агресора, становить загрозу національній безпеці України, тож співвідноситься із положеннями Закону України «Про санкції» та стягненням в дохід держави активів, які належать відповідачеві прямо та/або опосередковано, та щодо яких він вчиняє дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

Короткий зміст та мотиви рішення суду першої інстанції.

04 вересня 2025 року Вищий антикорупційний суд ухвалив рішення, яким позовну заяву Міністерства юстиції України до Олійника В.М. задовольнив частково, застосував до Олійника В.М. санкцію, передбачену пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції», стягнув у дохід держави такі активи:

- 1/2 квартири, загальною площею: 135,0 кв.м., житловою площею: 77,7 кв.м., адреса
нерухомого майна: _____ (реєстраційний
номер майна _____);

3
- 1/4 квартири, загальною площею: 66,1 кв.м., житловою площею: 37,7 кв.м., адреса нерухомого майна: ;

- 1/2 самохідного, моторного прогулянкового судна моделі «Buster XXL», реєстраційний номер – « », 2011 року побудови, країна виробництва – Фінляндія, ідентифікаційний номер корпусу – , матеріал корпусу – алюміній, довжина – 6,35 м., ширина – 2,40 м., висота борту – 0,98 м., двигун – Mercury-Verado, № ;

- 1/2 нежитлового приміщення, гаража, загальною площею: 296,7 кв.м., адреса нерухомого майна:

(реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна:);

- 1/2 нежитлових приміщень, загальною площею: 214,7 кв.м., адреса нерухомого майна: (реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна:);

- 1/2 земельної ділянки, кадастровий номер: , загальною площею : 0,0802 га, цільове призначення: для ведення особистого селянського господарства, адреса нерухомого майна: (реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна:);

- 1/2 земельної ділянки, кадастровий номер: , загальною площею: 0,0284, цільове призначення: для ведення особистого селянського господарства, адреса: (реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна:);

- 1/2 земельної ділянки, кадастровий номер: , загальною площею: 0,1493 га, адреса: (реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна:).

В решті позовних вимог відмовлено.

Суд, задовольняючи позовну вимогу про застосування до відповідача санкцію, передбачену п.1-1 ч.1 ст.4 Закону, дійшов висновку, що наведені у позові обставини підтверджуються дослідженими в судовому засіданні матеріалами справи, в тому числі переглянутими відеозаписами, та свідчать про поширення Олійником В.М. інформації, спрямованої на підтримку, виправдання, популяризацію та глорифікацію злочинної діяльності рф, публічне заперечення, у тому числі через медіа та з використанням мережі Інтернет, збройної агресії рф проти України, пропаганду російського нацистського тоталітарного режиму, що створює загрозу національним інтересам, національній безпеці, суверенітету і територіальній цілісності України, сприяє терористичній діяльності та порушує права і свободи людини і громадянина, інтереси суспільства та держави.

Разом з цим, вирішуючи питання про можливість стягнення в дохід держави вказаного у позовній заяві майна у зв'язку із застосуванням до Олійника В.М. санкції, передбаченої п.1-1 ч.1 ст.4 Закону, колегія суддів виходила з того, що така санкція є персональною, адже, у відповідності до положень цього Закону, націлена на конкретних фізичних або юридичних осіб, які прямо або опосередковано впливають на стабільність держави. Тобто, стягненню в дохід держави підлягають лише активи/частина активів, які належать безпосередньо підсанкційній особі, або активи, якими така особа може фактично розпоряджатися.

Згідно з матеріалами справи Олійник В.М. перебуває у шлюбі з Олійник Л.Г. з 25 жовтня 1980 року (відомості про розірвання такого шлюбу відсутні). З огляду на викладене, встановлені під час розгляду цього позову обставини, на переконання колегії суддів, виправдовують стягнення в дохід держави у зв'язку із застосуванням до Олійника В.М. персональної санкції лише на його особисте майно (рівну частку у праві спільної сумісної власності), тобто 1/2 активів, які є спільним майном подружжя.

Крім того, колегія суддів дійшла висновку про необхідність відмовити в задоволенні позову в частині корпоративних прав Олійник Л.Г. (33,34% частки в статутному капіталі ТОВ «Е.С.П. ТЕХНОЛОГІЇ»), на яку не поширюється режим спільної сумісної власності подружжя, отже Олійник В.М. не має жодного відношення до вказаних корпоративних прав як чоловік Олійник Л.Г., а тому такі корпоративні права не підлягають стягненню в дохід держави у зв'язку із застосуванням до нього передбаченої п.1-1 ч.1 ст.4 Закону санкції.

Короткий зміст вимог апеляційної скарги та узагальнені доводи Міністерства юстиції України (позивача).

Не погоджуючись із вказаним судовим рішенням в частині обсягу стягнутих в дохід держави активів, вважаючи його таким, що ухвалене з невідповідністю висновків, що викладені в рішенні суду першої інстанції, обставинам справи та неправильним застосуванням норм матеріального права, Мін'юст звернулось із апеляційною скаргою, за вимогами якої просила рішення Вищого антикорупційного суду від 04 вересня 2025 року скасувати частково та ухвалити нове рішення, яким позовну заяву Мін'юсту в частині стягнення в дохід держави активів, які перебувають у власності відповідача - Олійника В.М. та щодо яких він може вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними через Олійник Л.Г. – задовольнити повністю та стягнути в дохід держави активи, зазначені в прохальній частині позовної заяви.

В обґрунтування апеляційної скарги представник Мін'юсту посилався на наступні доводи.

З положень ч.1 ст.60 та ч.1 ст.65 СК вбачається, що зміст права спільної сумісної власності сам по собі охоплює можливість прямо чи опосередковано вчиняти дії, тотожні за змістом праву розпорядження активом одним з подружжя, коли право власності на такий актив зареєстроване за іншим з подружжя.

Таким чином щодо активів Олійник Л.Г., право власності на які зареєстроване після 25 жовтня 1980 року, підсанкційна особа - Олійник В.М. може прямо чи опосередковано вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними, а відтак вказані активи підлягають стягненню в дохід держави.

Крім того, судом першої інстанції не було надано оцінку та не взято до уваги, відомості щодо рівня доходів дружини відповідача - Олійник Л.Г., яка за період з 1998 року по 2019 рік не отримувала доходів, достатніх для придбання переліченого у позовній заяві нерухомого майна, при цьому рівень доходів Олійника В.М. був значно вищим та достатнім, щоб придбати вказані активи.

Щодо наявності опосередкованого контролю з боку відповідача над часткою в статутному капіталі ТОВ «Е.С.П. ТЕХНОЛОГІЇ», яка належить Олійник Л.Г., позивачем було надано до позову належні та допустимі докази, які підтверджують можливість Олійника В.М. опосередковано вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження корпоративними правами, а саме: родинні зв'язки: Олійник В.М. та Олійник Л.Г. перебувають у зареєстрованому шлюбі понад 40 років (з 25 жовтня 1980 року) та мають спільних дітей. Отже, вони є близькими та пов'язаними особами в розумінні антикорупційного, податкового законодавства та законодавства про захист економічної конкуренції. Водночас, Олійник В.М. пов'язаний діловими зв'язками з іншим учасником ТОВ «Е.С.П. ТЕХНОЛОГІЇ» - Троценком В.М., який у період з 2010 по 2014 роки був помічником депутата Олійника В.М. Отже, вказані обставини в сукупності підтверджують можливість здійснення опосередкованого контролю відповідачем над діяльністю ТОВ «Е.С.П. ТЕХНОЛОГІЇ» через пов'язаних осіб - Олійник Л.Г. та Троценка В.М.

Також судом першої інстанції не взято до уваги наведені в позові відомості стосовно того, що Олійник Л.Г. на підставі договору дарування № _____ від _____ на праві власності належить закінчений будівництвом об'єкт, будинок, загальною площею: 486,5 кв.м; адреса нерухомого майна: _____

Тобто, зазначений об'єкт нерухомого майна є особистою приватною власністю Олійник Л.Г., а тому в разі задоволення вказаного позову та стягнення в дохід держави інших об'єктів нерухомості Олійник Л.Г. буде забезпечена житлом, що не буде становити надмірне втручання у її права.

Позиції учасників судового провадження.

Представники Мін'юсту в судовому засіданні підтримали подану апеляційну скаргу та просили задовольнити її у повному обсязі з зазначених у ній підстав.

Інші учасники (їхні представники) в судові засідання не з'явилися, про причини своєї неявки суд не повідомив.

Судом на веб-порталі судової влади України відповідно до ч.2 ст.268 КАС опубліковано ухвалу про відкриття провадження та призначення справи до розгляду, також учасникам засобами поштового зв'язку направлено вказану ухвалу разом з повістками-повідомленнями за відомими

суду адресами їх місця проживання/місцезнаходження. Неприбуття в судові засідання інших учасників, належним чином повідомлених про дату, час та місце розгляду апеляційної скарги, не перешкоджає розгляду апеляційної скарги в суді апеляційної інстанції та не може бути підставою для зупинення строків її розгляду, перенесення засідання на інший час чи дату або оголошення перерви в судовому засіданні (абз.7 ч.8 ст.283-1 КАС). Із огляду на наведене, суд вважав за можливе здійснити розгляд апеляційної скарги за відсутності учасників, які не з'явилися.

Оцінка та мотиви Суду.

Суд апеляційної інстанції переглядає справу за наявними у ній і додатково поданими доказами та перевіряє законність і обґрунтованість рішення суду першої інстанції в межах доводів та вимог апеляційної скарги. Суд апеляційної інстанції не обмежений доводами та вимогами апеляційної скарги, якщо під час розгляду справи буде встановлено порушення норм процесуального права, які є обов'язковою підставою для скасування рішення, або неправильне застосування норм матеріального права. Суд апеляційної інстанції досліджує докази, що стосуються фактів, на які учасники справи посилаються в апеляційній скарзі та (або) відзиві на неї (ч.1-3 ст.308 КАС).

В межах доводів та вимог апеляційної скарги судом апеляційної інстанції не перевіряється обґрунтованість висновку суду першої інстанції про наявність підстав для застосування до відповідача санкції, передбаченої п.1-1 ч.1 ст.4 Закону у відповідності до ч.1 ст. 5-1 цього Закону.

Рішення суду першої інстанції оскаржується позивачем в частині залишення без задоволення вимоги про стягнення в дохід держави активів, які перебувають у власності відповідача Олійника В.М., та щодо яких він може вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

При перегляді оскаржуваного рішення в межах доводів та вимог апеляційної скарги, заслухавши доповідь головуючого судді, пояснення учасників провадження та обговоривши доводи, наведені в апеляційній скарзі, дослідивши матеріали провадження, колегією суддів встановлено таке.

З 25 жовтня 1980 року Олійник В.М. перебуває у шлюбі з Олійник Л.Г., відомості про розірвання такого шлюбу відсутні.

Олійник В.М. має у власності квартиру, що знаходиться за адресою:

та самохідне, моторне прогулянкове судно моделі

«...».

Також, на праві спільної сумісної власності йому належить квартира, що знаходиться за адресою: (інші співвласники: дружина –

Олійник Л.Г., сини – Олійник Р.В. та Олійник Д.В.).

Його дружині – Олійник Л.Г. на праві власності належить наступне майно: нежитлове приміщення, гараж, що знаходиться за адресою:

; нежитлові приміщення, що знаходяться за адресою:

; земельні ділянки з кадастровими

номерами:

Олійник Л.Г. є однією із засновників ТОВ «Е.С.П. ТЕХНОЛОГІЇ» та володіє 33,34% частки в статутному капіталі цього товариства.

Відмовляючи у задоволенні позову в частині стягнення всього вищезазначеного майна, суд першої інстанції виходив з того, що при розгляді аналогічних справ позивачу недостатньо послатися лише на факт того, що зміст права спільної сумісної власності охоплює можливість прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними, а необхідно надати додаткові обґрунтування, що підтверджують вказані обставини, проте, таких відомостей по день подачі позову позивачем надано не було. У зв'язку з чим, суд першої інстанції дійшов висновку, що встановлені під час розгляду цього позову обставини виправдовують стягнення в дохід держави у зв'язку із застосуванням до Олійника В.М. персональної санкції лише на його особисте майно (рівну частку у праві спільної сумісної власності), тобто 1/2 активів, які є спільним майном подружжя.

Надаючи оцінку доводам апеляційної скарги щодо можливості підсанкційної особи – Олійника В.М. прямо чи опосередковано вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права

6

розпорядження щодо активів Олійник Л.Г., які є спільним майном подружжя, в тому числі тих, право власності на які зареєстроване на неї після 25 жовтня 1980 року, колегія суддів виходила з наступного.

Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення ефективності санкцій, пов'язаних з активами окремих осіб» від 12 травня 2022 року №2257-IX, який набрав чинності 24 травня 2022 року, внесені зміни до Закону України «Про санкції». Цими змінами впроваджено новий вид санкції - стягнення в дохід держави активів, що належать фізичній або юридичній особі, а також активів, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними (п.1-1 ч.1 ст.4 Закону).

Принциповим для правильного вирішення справ про стягнення активів у порядку застосування цього виду санкції в цілому та вирішення апеляційних скарг у цій справі, зокрема, є серед іншого: (1) розуміння (тлумачення) категорії «опосередкованого вчинення дій, тотожних здійсненню права розпорядження активами»; (2) правильне визначення виду та обсягу активів, які мають підлягати стягненню в контексті пропорційності втручання у право власності особи.

Законодавець виділив таку категорію активів як «активи, щодо яких особа прямо або опосередковано вчиняє дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними» з метою охоплення майна, яке формально не належить суб'єкту (підсанкційній особі), але він неформалізовано контролює це майно, визначає його фактичну та/чи юридичну долю, тобто розпоряджається ним. Учасники справи не наводили заперечень щодо такого тлумачення судом цієї категорії.

Такий неформалізований контроль, враховуючи положення Закону, може здійснюватися як безпосередньо, так і через третіх осіб, на яких оформлено відповідне речове право.

У світлі цих висновків дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження, в контексті змісту та обсягу санкцій, на переконання суду, повинні трактуватися ширше передбаченої ст.317 ЦК складової права власності.

Про можливість відповідача прямо чи опосередковано вчиняти щодо активів дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження, можуть свідчити різні обставини, які мають бути оцінені судом у сукупності, зокрема, але не виключно: (1) користування активом, в тому числі без оформлення правових відносин між власником та підсанкційною особою; (2) систематичність, тривалість, спосіб, обсяг та зміст користування активом підсанкційною особою (при чому таке користування не обов'язково має бути постійним або безперервним); (3) наявність між власником та підсанкційною особою безпосередніх або опосередкованих родинних, дружніх, корпоративних або інших зв'язків, відносин підпорядкування, найму тощо; (4) придбання активу за дорученням та/або в інтересах особи, яка не зазначена його власником; (5) здійснення підсанкційною особою та/або власником за її дорученням витрат, пов'язаних з утриманням активу; (6) здійснення підсанкційною особою та/або власником за її дорученням правочинів, пов'язаних з ефективним використанням активу; (7) поліпшення властивостей активу або підлаштування умов його використання під власні потреби; (8) можливість підсанкційної особи визначати користування активом іншими, пов'язаними з нею особами; (9) можливість підсанкційної особи впливати на долю активу, в тому числі шляхом надання відповідного доручення (вказівки) формальному власнику тощо.

З формулювання досліджуваної норми також слідує, що стягненню в дохід держави підлягають як активи, які належать особі (тобто речові права на які належним чином офіційно оформлені), так і ті активи, щодо яких така особа може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними.

Інтереси інших осіб (зокрема, міноритарних акціонерів), які можуть бути порушеними в результаті застосування санкції у виді стягнення активів в дохід держави, можуть захищатися за межами адміністративної справи про застосування цієї санкції засобами приватного права.

Згідно з ст.369 ЦК співвласники майна, що є у спільній сумісній власності, володіють і користуються ним спільно, якщо інше не встановлено домовленістю між ними. Розпоряджання майном, що є у спільній сумісній власності, здійснюється за згодою всіх співвласників, якщо інше не встановлено законом. У разі вчинення одним із співвласників правочину щодо розпорядження

спільним майном вважається, що він вчинений за згодою всіх співвласників, якщо інше не встановлено законом. Згода співвласників на вчинення правочину щодо розпорядження спільним майном, який підлягає нотаріальному посвідченню та (або) державній реєстрації, має бути висловлена письмово і нотаріально посвідчена.

Відповідно до ст.60 СК майно, набуте подружжям за час шлюбу, належить дружині та чоловікові на праві спільної сумісної власності незалежно від того, що один з них не мав з поважної причини (навчання, ведення домашнього господарства, догляд за дітьми, хвороба тощо) самостійного заробітку (доходу). Вважається, що кожна річ, набута за час шлюбу, крім речей індивідуального користування, є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя.

Таким чином, колегія суддів апеляційної інстанції погоджується з доводами апеляційної скарги про те, що зміст права спільної сумісної власності подружжя охоплює можливість одного з подружжя прямо чи опосередковано (через іншого з подружжя) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження, а тому майно, набуте Олійником В.М. та Олійник Л.Г. у період їх шлюбу (з 25 жовтня 1980 року), яке є спільною власністю подружжя, незалежно від того, на кого з них зареєстровано право власності на таке майно, охоплюється визначенням п.1-1 ч.1 ст.4 Закону та підлягає стягненню в дохід держави у повному обсязі.

З огляду на зазначене, колегія суддів вважає помилковими висновки суду першої інстанції щодо задоволення позовних вимог в частині стягнення в дохід держави у зв'язку із застосуванням до Олійника В.М. персональної санкції лише на його особисте майно (рівну частку у праві спільної сумісної власності), тобто 1/2 активів, які є спільним майном подружжя.

Враховуючи зазначене, колегія суддів погоджується з доводами апеляційної скарги в цій частині, вважає їх обґрунтованими та такими, що підлягають задоволенню.

Разом з цим, з наявного в матеріалах провадження свідоцтва на право власності на житло (том 2 арк. 35) від 11 лютого 1998 року за №54, виданого органом приватизації Соснівського районного виконавчого комітету, вбачається, що квартира, яка знаходиться за адресою:

приватизована згідно з Законом України «Про приватизацію державного житлового фонду» та належить Олійнику В.М., Олійник Л.Г., Олійнику Р.В. та Олійнику Д.В., без визначення права приватної, спільної, сумісної або часткової власності вказаних осіб на цю квартиру. Інших відомостей щодо визначення між вказаними особами режиму права власності на вказане нерухоме майно позивачем не надано.

Відповідно до п.4 ст.57 СК особистою приватною власністю дружини, чоловіка є житло, набуте нею, ним за час шлюбу внаслідок його приватизації відповідно до Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду».

З огляду на зазначене, колегія суддів дійшла переконання про те, що позивачем не надано належних доказів, що вищевказана квартира належить відповідачу на праві спільної власності з його дружиною та синами, як і доказів того, що відповідач має можливість прямо чи опосередковано вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження щодо вказаної квартири в цілому, у зв'язку з чим колегія суддів не визнає належним чином обґрунтованими доводи позивача щодо наявності підстав для скасування оскаржуваного рішення в частині залишення без задоволення позовної вимоги про стягнення в дохід держави цього нерухомого майна.

У зв'язку з чим частково залишена без задоволення судом першої інстанції позовна вимога про стягнення в дохід держави вищевказаної квартири не підлягає задоволенню, як і вимоги апеляційної скарги в цій частині.

Таким чином, як вважає колегія суддів, враховуючи, що у цій справі встановлені підстави для застосування до відповідача санкції, передбаченої п.1-1 ч.1 ст.4 Закону, відповідно стягненню в дохід держави підлягає майно, набуте Олійником В.М. та Олійник Л.Г. у період їх шлюбу (з 25 жовтня 1980 року), яке є спільною власністю подружжя, незалежно від того, на кого з них зареєстровано право власності на таке майно.

Враховуючи, що рішенням суду першої інстанції вказане майно підлягає стягненню лише у визначених судом частках, а позивачем у апеляційній скарзі не ставилась вимога про скасування рішення у цій частині, тож вимоги апеляційної скарги також підлягають частковому задоволенню, а саме у частині залишення судом першої інстанції без задоволення позовних вимог щодо майна відповідача, що є спільною власністю подружжя Олійник, незалежно від того, на кого з них

zareestrovano pravo vlasnosti na take mayno.

Za rezul'tatami rozglyadu apelyatsiynoi skargy sud ukhvalyoe, zokrema, riшення pro skasuvannya sudovogo riшення ta ukhvalennya novogo riшення (st.283-1 KAS).

Pidstavami dlya skasuvannya sudovogo riшення sudu perшої instantsii povniysto abo chastkovo ta ukhvalennya novogo riшення u vidpovidnii chastini abo zmini riшення e, zokrema, nepravil'ne zastosuvannya norm material'nogo prava abo porushennya norm protsesual'nogo prava. Nepravil'nym zastosuvannya norm material'nogo prava vvazhayetsya: nepravil'ne tлумачення закону abo zastosuvannya закону, yakii ne pidlyagaє zastosuvannya, abo nezastosuvannya закону, yakii pidlygav zastosuvannya (p.4 ch.1, 2 st.317 KAS).

Za naslidkami apelyatsiynogo rozglyadu sud diyshov visnovku pro nayvniyst' zaznachених pidstav dlya skasuvannya sudovogo riшення sudu perшої instantsii chastkovo ta ukhvalennya novogo riшення v ciiy chastini.

Tak, sudom perшої instantsii pomilkovu ne zastosovano normi material'nogo prava, a same polozhennya p.1-1 ch.1 st.4 Zakonu. Naslidkom c'ogo stav pomilkoviy visnovok pro vidсутність pidstav dlya styagnennya v doхід derzhavi aktiviv vidpovidacha, shodo yakih vin moze pryamо чи oposeredkovano (cherez inshih fizichnih abo yuridichnih osib) vchiniyti dii, totozhni za zmistom zdийсненню prava rozporядження nimi.

Otze, apelyatsiynu skargu Min'yustu slid zadovolyнити chastkovo. Riшення sudu perшої instantsii v chastini zalishennya bez zadovolenня pozovu pro styagnennya v doхід derzhavi aktiviv skasuvati chastkovo ta ukhvaliti u ciiy chastini nove riшення pro zadovolenня pozovu.

Keruyuchis' stat'tyami 5-1, 6 Zakonu pro sankcii, stat'tyami 283-1, 317, 322 KAS, kolegiya suddiv

УХВАЛИЛА:

Apelyatsiynu skargu Ministerstva yustitsii Ukrainy zadovolyнити chastkovo.

Riшення Viщого antikorupciynogo sudu vid 04 veresnya 2025 roku v chastini vidmovi u zadovolenni reshti pozovnih vimoг skasuvati chastkovo.

U ciiy chastini ukhvaliti nove riшення pro zadovolenня pozovu chastkovo.

Styagnuti v doхід derzhavi активи, a same:

- 1/2 kvartiri, zagal'noyu ploshchoyu: 135,0 kv.m, zhitlovoyu ploshchoyu: 77,7 kv.m, adresa nerukhomogo mayna:

(reestratsiyniy nomer mayna);

- 1/2 samokhidnogo, motornogo proguлянkovogo sudna modeli « », reestratsiyniy nomer — « », 2011 roku pobudovi, kraina virobництва - Finlyandiya, identifikatsiyniy nomer korpusu - , material korpusu - aliuminiy, dovzhina - 6,35 m., shirina - 2,40 m., visota bortu - 0,98 m., dvigun - Mercury-Verado, №

- 1/2 nezhitlovogo primishennya, garaжа, zagal'noyu ploshchoyu: 296.7 kv.m; adresa nerukhomogo mayna:

(reestratsiyniy nomer ob'ekta nerukhomogo mayna:);

- 1/2 nezhitlovih primishen'ь, zagal'noyu ploshchoyu: 214,7 kv.m; adresa nerukhomogo mayna: (reestratsiyniy nomer

ob'ekta nerukhomogo mayna:);

- 1/2 zemel'noyi dilianki, kadastruviy nomer: ; zagal'noyu ploshchoyu: 0.0802 ga; cil'ove priznachennya: dlya vedenня osobistogo sel'yan's'kogo gosподарства; adresa nerukhomogo mayna: (reestratsiyniy nomer ob'ekta

nerukhomogo mayna:);

- 1/2 zemel'noyi dilianki, kadastruviy nomer: ; zagal'noyu ploshchoyu: 0.0284 ga; Cil'ove priznachennya: dlya vedenня osobistogo sel'yan's'kogo gosподарства; adresa: (reestratsiyniy nomer ob'ekta nerukhomogo mayna:

-);

- 1/2 zemel'noyi dilianki, kadastruviy nomer: ; zagal'noyu ploshchoyu: 0.1493 ga; Adresa:

(reestratsiyniy nomer ob'ekta nerukhomogo mayna:);

- 33,34% chastki v statutnomu kapitali Tovaristva z obmezhenoю vidpovidal'nist'yu «E.C.P.

ТЕХНОЛОГІЇ» код згідно з ЄДРПОУ: _____, адреса місцезнаходження юридичної особи: _____

В іншій частині рішення Вищого антикорупційного суду від 04 вересня 2025 року залишити без змін.

Постанова Апеляційної палати Вищого антикорупційного суду набирає законної сили негайно після її проголошення та не підлягає оскарженню в касаційному порядку.

Судді:

/підпис/

Семенников О.Ю.

/підпис/

Готов М.С.

/підпис/

Михайленко Д.Г.

ЛІПИНСЬКА

Всього в копії 2 арк.
секретар судового
засідання 10